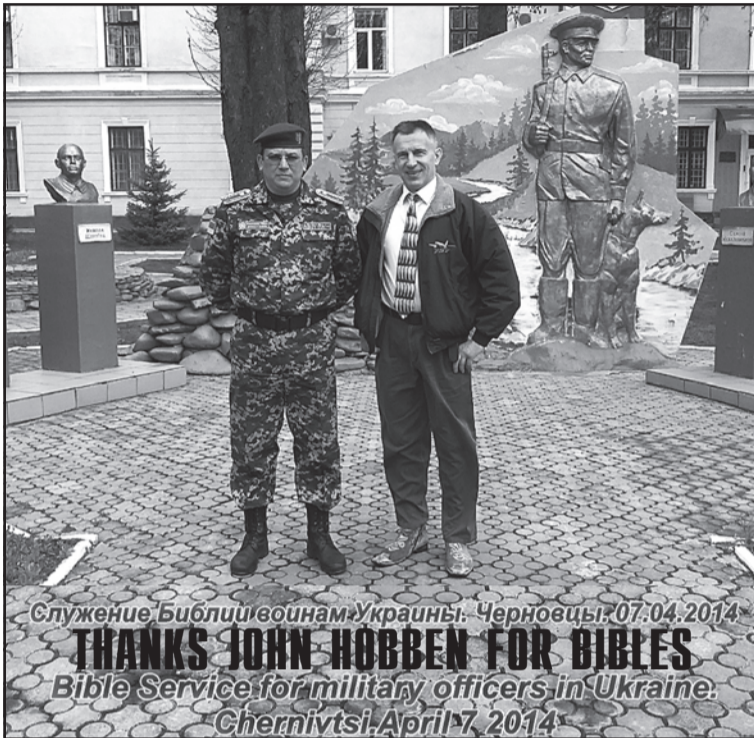

БІБЛІЯ – ВІЙСЬКОВИМ

Коли воїни будуть черпати сили із Біблії, зароджувати віру, то здобуватимуть силу небесну, бо Сам Бог буде воювати.

«Блаженний той люд, що Богом у нього Господь, блаженний народ, що він вибрав його на спадок Собі» (Псалом 33:12).

Служення Біблії військовим України. Чернівці. 07.04.2014
THANKS JOHN HOBBS FOR BIBLES
 Bible Service for military officers in Ukraine.
 Chernivtsi April 7, 2014

Найдорожче гасло Майдану в Україні, котре винесли віруючі "Наша зброя – Любов"! Щоб зелений колір злився із тихим ростом каштанів і весняними Пасхальними бруньками дерев.

Щоб верба і тополя соковито виділяли кисень і щоб якщо висохне трава, то не від пострілів гармат, а черговою порою кінця літа. «Послухом правді очистьте душі свої через Духа на на нелицемірну братерську любов, і ревно від широго серця любіть один одного, бо народжені ви не з тлінного насіння, але з нетлінного, Словом Божим жи-

Служення Біблії військовим України. Чернівці. 07.04.2014
 Bible Service for military officers in Ukraine. Chernivtsi April 7 2014

Служення Біблії військовим України. Чернівці. 07.04.2014
 Bible Service for military officers in Ukraine. Chernivtsi April 7 2014

вим та пробуваючого по вік. Бо кожне тіло немов та трава, і всяка засохне трава, тай цвіт опадє, А Слово Господнє по вік пробує! А це те Слово, яке завіщане вам в Євангелії» (1 Петра 1:25). Нещодавно головний редактор газети «Біблійне Слово» Ігор Савчук, перебуваючи на батьківщині, вручив особовому складу (див. фото) однієї з військових частин добротнo виданих понад сорок книг Біблій. Це стало можливим за сприяння та безпосередньої участі Джона Гоббена, добровільного місіонера із США, котрий зосереджений на служінні Біблії для воїнів-християн всього світу.

"А он мятежный ищет бури, как будто в бурях есть покой". Лермонтов

В.ПУТИН

"Сховай свого меча в його місце, бо всі, хто візьме меч, - від меча і загинуть.

Чи ти думаєш, що (Я Христос) не можу тепер упросити Свого Отця, - і Він дасть Мені зараз більше двадцять легіонів янголів?

МУДРІСТЬ СВЯТОГО ПИСАННЯ

Користуючись моральним занепадом і політичною роздробленістю євреїв, мідіяни та інші "сини Сходу" робили проти них навали з року на рік, травлячи засіяні поля, викрадаючи худобу та розкрадаючи будь-яке надбання. "І дуже зубожів Ізраїль". Пригнічення тривало сім років, і тільки тоді, коли народ зневірився у своєму позбавленні, з'явився Гедеон, "відважний воїн", як показує саме його ім'я. Його двоє старших братів загинули в боротьбі з ворогами Ізраїлю.

Здобувши звиче поклонання до позбавлення народу від рабського пригноблення, Гедеон з невеликим загоном в 300 воїнів зробив вдалий нічний напад на мідіянитян, яких було стільки, як сарани і піску на березі моря. Мідіянити з жахом в нічній метушні рубали один одного і в безладді втекли за річку Йордан, надовго зали-

шивши в спокої Ханаан. Слава про перемогу Гедеона рознеслася всією країною, і вдячний народ запропонував йому спадковий царський трон та запропонував заразом змінити форму правління на монархічну. Однак герой відмовився від пропонованої одноосібної влади, в якій зауважив порушення Теократії - республіканського принципу управління. Земля за його керування благоденствувала сорок років. Сам Гедеон дожив до глибокої старості, залишивши від своїх багатьох дружин 70 синів.

В народі Гедеон отримав також прізвисько Єруббаал, тобто "противоборець Ваалу", за те, що зруйнував жертовник, встановлений на честь цього язичницького божества.

Біблійна історія. Серед суддів Гедеон прославився тим, що з невеликим військом, з поміччю Божою, визволив євреїв від ворогів мадіанитян,

які гнобили євреїв сім років. Євреї мусили ховатися від них по ущелинах та у фортецях. Таке нещастя примусило євреїв схаманитися і звернутися до Бога. Тоді милосердний Бог послав їм визволителя в особі Гедеона.

Якось Гедеон збирався втікати від ворогів і молотив пшеницю, аби запастися хлібом на дорогу. В цей час з'явився йому ангел Господній і повелів зібрати військо проти неприятеля.

Гедеон, виконуючи веління Боже, почав збирати військо і зібрав 32 тисячі воїнів. Після цього він звернувся до Бога з проханням дати йому знамення-доказ, що справді Господь через нього врятує народ ізраїльський. Гедеон молився так: "Господи! Ось я розстелю тут на току стрижену вовну (руно). Якщо роса виступить тільки на вовні, а на всій землі буде сухо, то знатиму, що Ти врятуєш рукою моєю Ізраїль".

Гедеонову молитву було почуто. На другий день, вставши рано, Гедеон став віджимати і вижав з вовни, вкритої росою, цілу чашу води. Та Гедеон знову звернувся з молитвою до Господа: "Господи! Не прогнівайся на мене, якщо я ще раз скажу: нехай буде сухо на одній лише вовні, а на всій землі нехай буде роса".

Бог почув і другу молитву Гедеона і зробив так у ту ніч: тільки на вовні було сухо, а по

всій землі була роса. Тоді Господь сказав Гедеонові: "Людей (війська) з тобою надто багато, Я не віддам мадіанитян у руки їхні, щоб не загордився Ізраїль переді Мною і не сказав: моя рука спасла мене". Тому Господь звелів Гедеонові відпустити додому усіх, хто боязкий і нерішучий. І повернулося додому 22 тисячі чоловік, а в Гедеона залишилося 10 тисяч чоловік.

Господь же знову сказав Гедеонові: "Усе ще багато народу", і звелів Гедеонові повести всіх до води. За вказівкою Божою Гедеон відділив тих, хто пив воду, хлебчучи її з пригорщі, від тих, хто пив прямо ротом, схилившись до води. Тих, хто пив з пригорщі, виявилось триста чоловік.

І сказав Господь Гедеонові: "Трьомастами Я врятую вас". Гедеон взяв із собою 300 воїнів, запаси їжі і труби (сурми), а інших відпустив додому.

Тієї ночі Бог повелів Гедеонові побувати в таборі мадіанитян. Мадіанітяни й амалікітяни розташувались у долині в такій безлічі, мов сарана, не можна було перелічити їхніх верблюдів, багато було їх, мов піску на березі моря. Гедеон зі своїм слугою Фарою пробрався у табір мадіанитян і почув, як один воїн розповідав іншому про свій сон, немовби мадіанітянським табором котився круглий ячмінний

хліб і, прикотившись до намету, ударив по ньому так, що намет упав, перекинувся і розсипався. На це інший воїн зауважив: "Це не що інше, як Гедеонів меч, якому Бог віддасть в руки мадіанитян". Гедеон дуже підбадьорився. Повернувшись у свій табір, Гедеон розбудив своїх воїнів, дав їм до рук труби, порожні глечики і в глечики світильники. Розділив усіх на три загони і наказав їм оточити ворожий табір і робити те, що робитиме його загін, і кричати: "Меч Господа і Гедеона".

Коли всі були на місцях, Гедеон наказав своєму загонові розбити глечики і з запаленими світильниками сурми і кричати: "Меч Господа і Гедеона!" Те саме вчинили і два інші загони.

На мадіанитян напав такий страх і жах, що вони у страшенні сум'ятті в темряві стали вбивати один одного і, врешті-решт, кинулись тікати. Гедеон розбив їх у щент і з великою здобиччю повернувся додому переможцем. Після цієї перемоги ізраїльтяни запропонували Гедеонові і його нащадкам царську владу над собою, але він відмовився і сказав: **"Ні я не володіти-му, ні син мій; нехай Господь володіє вами"**.

ТВОРЧА МОЛИТВА

Бог при створенні світу діяв за принципом віри.

Він сказав до світла, якого ще не було: «Настань, світло! І настало світло... І сказав Бог: «Нехай проміж водами поставне твердь...», і з'явилася твердь. І сказав Бог: «Сотворимо чоловіка в наш образ і в подобу...» і сотворив.

Це той же самий спосіб творчої молитви, до якої призвані і ми.

«Встань, і змир храм Божий, і жертівню, і тих, що поклоняються у ньому» (Євр. 11:1).

Таке розуміння віри відкриває необмежені можливості.

Відомий вчений, доктор Алексіс Каррель писав: «Молитва – така ж реальна сила, як земне тяжіння... Вона єдина сила на землі, яка, як здається, перевершує всі так звані закони природи».

Через молитву Бог дає нам

свого роду силу, котра робить нас здатними спростовувати незмінні закони природи.

Слухайте обітницю нашого Бога: **«Тим глаголю вам: Усе, чого молячись просите, віруйте, одержите, й буде вам» (Мар. 11:24).**

І якщо цього недостатньо, то поміркуйте над такими словами: **«Знов глаголю вам: Що коли двоє з вас згодяться на землі про всяку річ, якої просити-муть, станеться їм від Отця**

мого, що на небі» (Мат. 18:19).

Дивно, що серце людини настільки наповнене невір'ям, що ці вражаючі і всеоб'ємні слова **«чого б не попросили»**, швидко за все паралізують нашу віру, чим зіграють її.

Наш розум починає розслідувати, перераховувати причини, чому ці всеоб'ємні слова не можуть означати того, що вони говорять.

Та ці слова означають саме те, що вони кажуть! Невір'я завжди намагається

накласти кайдани на всемогутність Бога і звязати його, а віра надає йому свободу дій.

Віра не є легковір'я, а довір'я.

Віра опирається на божественні гарантії незмінного слова. Вона радісно вірить, що для Бога, Котрий **«називає неіснуюче, як існуюче»**, немає нічого неможливого.

«І майте віру Божу» (Мар. 11:23).